

SÁRKÁNYFOG

A szilágysomlyói Báthory István Általános Iskola diáklapja
Tizenötödik évfolyam, 2015 tavasz–nyár

Jubileumi kiadás

ISKOLÁNK HIMNUSZA

HEJ, GYERE, PAJTÁS, HARCRA FEL!
HŐS FEJEDELMÜNK NYOMÁN INDULJ EL!
A TUDÁS ÖSVÉNYÉN LÉPKEDÜNK,
SZÉP JÖVŐRE KÉSZÜLÜNK.

HATALMAS ERŐ A TUDÁS,
FONTOSABB ENNÉL NINCS SEMMI MÁS.
BÁTHORY PÉLDÁJA LELKESÍT,
TANÍTÁSA NEMESÍT.

SZILÁGYSOMLYÓI ISKOLÁM,
GYERMEKZSIVAJTÓL LÉGY MINDIG VIDÁM!
TANÍTS, NEVELJ, MINT HAJDANÁN,
HOGY BÜSZKE LEHESS RÁM!

RÖVID TÖRTÉNELMI BEMUTATÓ AZ INTÉZMÉNY ELSŐ 10 ÉVÉRŐL

“Gondolj merészet és nagyot...!” Wörösmarty szavai illenek talán a legjobban a szilágysomlyói magyar közösségre, mert gondolt merészet és nagyot. A merész gondolatnak eredménye lett.

2005 szeptember 15-e lelket melengető ünnepnap volt. Több éves civil és politikai kezdeményezés, tárgyalás eredménye lett a mai Báthory István Általános Iskola megalapítása. A Magura aljában, a kerek 100 éves épület falai között kezdtük meg a tevékenységeket, egy olyan épületben, ahol ferences rendi apácák tanítottak valamikor, vallási felekezettől függetlenül minden tanulni vágyó leányt. Magyar Tannyelvű Általános Iskolának indult, de a 10 év alatt nevet változtatott többször is, nem mindig a mi akaratunkból. 2007 szeptemberétől az iskola Báthory István nevét viseli, annak a nagy történelmi személyiségnek a nevét, aki ebben a városban született, innen vezetett az útja a tudás és a hatalom felé. Erdély fejedelme és Lengyelország királyaként is fontosnak tartotta az oktatást, számos nagyírú egyetemen tanult, később pedig támogatta egyetemek alapítását is. Egy 2014-es rendelet szerint az iskola neve csak egy személyiség nevét tartalmazhatja, így alakult ki a neve: Báthory István Általános Iskola.

A mai kornak megfelelő körülményeket és oktatási rendszert biztosítunk 219 diáknak, akiknek nagy része szilágysomlyói, de ide járnak két közeli település gyerekei is.

Az évek során a romos épület megújult, az udvar egy kellemes zöld övezetté alakult és korszerű sportpályát alakítottunk ki, a gyerekek legnagyobb örömére.

Számos szép eredménnyel dicsekedhetünk. A kötelező tananyag elsajátításán kívül fontosnak tartjuk különböző tantárgy-, népdal-, szavaló-, mesemondó- versenyeken, csapatsportban, sakkbán részt venni. Nagy hangsúlyt fektetünk a gyermekközpontú oktatásra, a tanulók egyéni képességei szerinti tanításra. Pedagógusaink odafigyelnek minden gyerekre. Figyelik fejlődésüket, segítik problémáik megoldásában, biztosítják a kudarcmentes ismeretszerzést.

Iskolai pszichológus, iskolaorvos, két gyógypedagógus járul hozzá a gyerekek testi, lelki fejlődéséhez. Szép eredményeket értünk el olyan gyerekek esetében is, akik az iskolai éveket hiányosságokkal kezdték. Egyre kevesebb az iskolát elhagyó gyerek és elértük azt, hogy az általános iskolát befejező diákjaink mind továbbtanulnak.

Számos iskola utáni tevékenység biztosítja a gyerekek képességeinek fejlesztését. Kézműves tevékenység, cserkészlet, sport, modern tánc és hangszeres zene oktatás folyik a szabadidő hasznos eltöltése érdekében.

Nem formális módon is adunk át ismereteket. Számos tanulmányi kirándulást, nyári tábor szervezünk a Pro Schola Báthory és a Báthory István Alapítvány és a cserkészek közös munkájának eredményeképpen.

A mai világban, amikor a magyarság száma drasztikusan csökken a szórványban, egy iskola amely nevel és anyanyelven oktat létfontosságú. Itt alakulnak ki a gyerekek között a barátságok, az életre szóló kapcsolatok.

Mi, pedagógusok megpróbáljuk a mindennapi munkánk során a legjobb példát mutatni, tudásunkból a legtöbbet átadni és a mai kor követelményei szerint tanítani. Ezt tesszük nap mint nap és kezdjük újra minden év szeptemberében. Köszönöm a tantestületnek, a minket támogató szülőknek és minden jóakarónknak ezt a 10 évet, amely életem egyik legaktívabb, legtermékenyebb, legszebb szakasza volt.

Vida Anna Margareta igazgató

PRIMII 10 ANI

„Să gândești măreț și curajos...!” Cuvintele lui Wörösmarty sunt cele mai potrivite pentru comunitatea de maghiari din Șimleu Silvaniei, pentru că a gândit în mod măreț și curajos, iar acest gând a prins roade.

Fondarea Școlii cu Predare în Limba Maghiară în ziua de 15 sept. 2005, a fost o fericită încununare a eforturilor depuse de organizațiile civile și politice. Am început activitatea într-o clădire veche de 100 de ani, la poalele Dealului Măgura, în care, cândva, și-au desfășurat activitatea surorile din ordinul Clarisela (Franciscan), care au educat fetele dornice de a învăța carte, fără discriminare religioasă.

În ultimii 10 ani instituția noastră și-a schimbat numele de mai multe ori, nu totdeauna din „propria inițiativă”. Din septembrie 2007 școala poartă numele lui Báthory István, personalitate istorică care s-a născut în orașul nostru. Ca voievod al Ardealului și rege al Poloniei a considerat întotdeauna importantă educația, a studiat la mai multe universități renumite, iar mai târziu a contribuit la înființarea unor universități.

Pe parcursul anilor am reușit să renovăm clădirea veche, în curte am amenajat un spațiu verde și un teren de sport modern.

Asigurăm o educație potrivită cerințelor și necesităților elevilor noștri, în număr de 209, din care majoritatea sunt din Șimleu, dar avem elevi și din localitățile limitrofe.

Ne putem mândri cu multe rezultate bune obținute de elevii noștri. Pe lângă însușirea cunoștințelor de bază punem accent pe participarea la diferite olimpiade școlare, concursuri de cântece populare, de recitare, sportive sau de șah. De asemenea, punem accent pe educația individuală. Profesorii noștri sunt atenți la fiecare elev, urmăresc evoluția lui, îl ajută la rezolvarea diferitelor probleme și asigură învățarea fără eșec. Prin diferitele activități extrașcolare organizate, elevii își dezvoltă abilitățile și își petrec timpul liber în mod util și plăcut: ateliere de creație, Organizația de Cercetași, activități sportive, dans modern, cursuri de muzică la diferite instrumente muzicale.

Transmitem cunoștințe și în mod nonformal. Cu ajutorul fundațiilor Pro Schola Báthory, Fundația Báthory István și cu sprijinul Organizației de Cercetași, elevii noștri participă la diferite excursii tematice și la tabere de vară.

Psihologul școlar, medicul școlar și cei doi profesori itineranți contribuie la dezvoltarea psihică și fizică a elevilor noștri. Am obținut rezultate frumoase și cu elevii care au început anul de studiu cu lipsuri majore. S-a micșorat numărul elevilor care abandonează școala și am reușit performanța ca fiecare absolvent să-și continue studiile. Dintre foștii noștri elevi avem profesori, juriști, economiști și, în curând vom avea și medici. Cine învață sârguincios și are un scop bine determinat pentru a face carieră reușește, mai ales dacă învață în limba lui maternă. Eventualele eșecuri școlare în rândul tinerilor se datorează faptului că nu și-au ales școala sau meseria pe baza capacităților și abilităților lor.

În zilele noastre, când numărul populației maghiare scade drastic, o școală în mediul de diasporă care educă și învață în limba maternă are o importanță vitală. Aici se dezvoltă prietenii de o viață între elevi și comunitate de apartenență.

Noi, profesorii, încercăm să fim exemple prin munca noastră zilnică, să transmitem cât mai multe informații prin aplicarea metodelor moderne potrivite cerințelor actuale. Sper din tot sufletul că vom avea continuitate și mulți copii vor învăța cântecele noastre populare, poeziile, istoria și literatura noastră maternă.

*Director,
prof. Vida Ana Margareta*

AZ ELMÚLT TÍZ ÉV MUNKATÁRSAI

1. Vida Ana Margareta	-igazgató	36. Horváti Ábel	-biológiateanár
2. Márton Gabriella	-tanító	37. Szilágyi Emese	-biológiateanár
3. Somogyi Tünde	-tanító	38. Gáspár Ildikó	-biológiateanár
4. Szodorai Melinda	-tanító	39. Korpos Éva	-biológiateanár
5. Bara Jusztna	-tanító	40. Szilágyi Gábor	-fizikatanár
6. Tóth Klementina	-tanító	41. Balázs Marika	-kémiateanár
7. Poenar Nagy Csilla	-tanító	42. Arday Attila	-történelemtanár
8. Benedek Tünde	-tanító	43. Erdei János	-történelemtanár
9. Nagy Irma	-tanító	44. Vida János	-történelemtanár
10. Nagy Beáta	-tanító	45. Csorvási Gyula	-történelemtanár
11. Kozma Kulcsar Krisztina	-tanító	46. Barna Krisztián	-testneveléstanár
12. Rácz Rita	-tanító	47. Szénási Lóránt	-testneveléstanár
13. Bacsadi Barna	-tanító	48. Dénes Katalin	-angoltanár
14. Papp Ildikó	-tanító	49. Sóos Annamária	-angoltanár
15. Szilágyi Terézia	-tanító	50. Lauren Toweri	-angoltanár
16. Pop Ioana	-romántanár	51. Tötös Ibolya	-angoltanár
17. Pop Anca	-romántanár	52. Szabó Márta	-angoltanár
18. Gheți Cornelia	-romántanár	53. Burchárd Tamás	-vallástanár
19. Lucaci Daciana	-romántanár	54. Józsa Nándor	-vallástanár
20. Dobai Juliana	-romántanár	55. Boda Ibolya	-vallástanár
21. Turcaș Floare	-romántanár	56. Bihari Mihály	-gyógypedagógus
22. Muntean Florica	-romántanár	57. Kocsis Kinga	-gyógypedagógus
23. Șamșudan Olimpia	-romántanár	58. Borbély Krisztina	-gyógypedagógus
24. Vaida Ramona	-romántanár	59. Bálint Annamária	-gyógypedagógus
25. Harani Ibolya	-magyartanár	60. Csiki Éva	-gyógypedagógus
26. Széles Tímea	-magyartanár	61. Nagy Krisztina	-iskolapszichológus
27. Nagy Eleonóra	-magyartanár	62. Szabó Beáta	-iskolapszichológus
28. Benkő Annamária	-magyartanár	63. Nagy Edit	-könyvtáros
29. Balla Emese	-magyartanár	64. Papp Vanda	-titkár, könyvelő
30. Bábai Imola	-magyartanár	65. Gáll Izolda	-titkár, könyvelő
31. Erdei Orsolya	-magyartanár	66. Kiss Mária	-kisegítőszemélyzet
32. Szabó Margit	-matematikatanár	67. Szűcs Margit	-kisegítőszemélyzet
33. Széles Dénes	-matematikatanár	68. Opiș Maria	-kisegítőszemélyzet
34. Egri Éva	-matematikatanár	69. Dr. Katona Zita	-iskolaorvos
35. Lőrincz Enikő	-matematikatanár	70. Széman Rózsa	-asszisztens

AZ EGYKORI DIÁKOK

Az 1963-ban végzett osztály

Június közeledtével, meg-megjelenik egy-egy korosodó hölgy az iskola folyosóján, elgondolkozva néz szét, és félve kérdi, bejöhet-e.

Régi diákok, akik 40-50 évvel ezelőtt érettségiztek ebben az épületben szeretettel jönnek vissza találkozót tartani az ódon falak között. A legelején a 40 éves találkozók voltak, mostmár az 50 feletti találkozók a gyakoriak. Jó látni a felcsillanó fényt a szemükben és mindjárt az emlékeiket mesélik, hogy volt akkor, az ő diákkorukban, hogy a számar ott visított a kút mellett és a tanár úgy kezdte az órát, hogy "X és Y, mars ki".

Ennek ellenére boldogok, hogy még el tudtak jönni a találkozóra, hogy be tudnak számolni sikereikről és bánataikról. A legnagyobb meglepetés, amikor még az egykori tanár is megjelenik és már nem is látszik közöttük a korkülönbség.

Köszönöm az egykori diákoknak, a jelenlegi diákjaink nagyszüleinek, hogy visszavágynak, nekünk pedig ezek az események külön fénypontjai az életünknek.

Kívánok még sok – sok vendiáktalálkozót!

Vida Anna Margareta

MEGEMLÉKEZÉS AZ ISKOLÁNKBAN TEVÉKENYKEDETT MALLERSDORFI NŐVÉREKRŐL

*Cuțca Ibolya, iskolánk egykori diákjának ünnepi beszéde,
a Szent Ferencrendi tisztelendő nővérek emlékére tartott ünnepségen*

Excellenciás Püspök úr, Tisztelendő urak, kedves hölgyek és urak, és minden kedves jelenlévő!

Kiemelő megtiszteltetés és büszkeség számomra, hogy részt vehetek ezen a kimagasló szép ünnepségen. Ma a legmesszebbmenő tiszteletünket fejezzük ki a volt Szent Ferencrendi tisztelendő nővérek emlékére, volt tanárnőink, akiknek a jó Isten a kezükbe olyan iránytűt adott, hogy minket volt tanítványaikat, minél könnyebben és biztonsággal segítség célunkat elérnünk az életben.

Ezen tanítványok egyike vagyok én is. Ezelőtt 78 évvel léptem át a Római Katolikus Népiskola, azaz az úgynevezett „Angyal” iskola küszöbét, mint első osztályos kisdíák. Az „Angyal” iskolának a fő patronusai Lipcsei Gyula esperes plébános és Sisinger M. Kozma nővér voltak, akik az iskola tulajdonosai is voltak.

Négy éven keresztül 1937-1941-ig tanító nővérek voltak: Ferenczy M. Aranka, M. Britta nővér, M. Anolina nővér, M. Anfrida nővér és Szolga Erzsébet kézimunka tanítónő, civil és hitoktató Jónuc István tisztelendő úr. Ők voltak mind a négy éven keresztül a tanítóink, oktatóink, akik szeretetükkel tűrték a kis gyermekkorunk rosszaságait.

1941-ben beiratkoztam a Szent Erzsébet Római Katolikus polgári leányiskolába 1946-ig. A polgári iskolát M. Thála nővér patronálta, mint a leány polgári vezetője. Az igazgató nővér Dr. Eysser M. Rigóméra nővér volt mindvégig a 4 osztályig. Két évig a hittan erkölctant Dr. Udvarhelyi Béla esperes plébános tartotta, aki Magyarországról érkezett. Dr. Udvarhelyi Béla távozása után Mentés Melau Ferenc lett.

Tanárnőink tisztelendő M. Kozma nővér, Binder M. Placilla nővér, mindvégig osztályfőnöknőm volt. M. Teréz nővér magyar szakos, M. Gudilla nővér tanárnő, M. Beáta nővér tanárnő, M. Margaretta nővér, M. Szulpéria nővér, ő a konyhai dolgokat intézte, mivel bentlakásos tanulók is voltak.

Voltak civil tanárnőink és tanáraink is. Dr. Nádudvary György egészségtan-tanár, Dr. Barbolovici Valeria számtan- és fizikatanárnő, Nádudvari Mária könyvvitel és kereskedelmi ismeretek, Kicsid Jenő rajz- és szépírási -tanár, Dr. Vásárhelyi Emma, magyartanárnő. Szomorú, de bekövetkezett, hogy a négy éves polgári után, már a két éves Kereskedelmi szaktanfolyamot már nem a tisztelendő nővérekkel a zárda kötelékében végeztük, hanem már mint a „Liceul Comercial de Fete” fejeztük be 1948-49-ben.

A tisztelendő nővérek nagyobb része visszament Németországba, egy részük itt maradt mint civil tanárnő. Itt maradt sokáig M. Kozma nővér, aki zeneórákat adott tanítványaiknak, M. Szulpéria pedig kézimunka készíttetéssel kereste fenntartását, mivel az állam nem segítette őket. Többen a tisztelendő nővérek közül itt nyugszanak a központi katolikus temetőben.

Miután elvégeztük a polgári iskolát, a kereskedelmi líceumot, szétkerültünk az életben. Nagyon kevesen vagyunk már az életben és sajnos nem is tudunk egymásról, mert az 1945-1946 szomorú évek szétválasztották a diákokat is.

Most pedig ebben a 85 éves koromban, mint vendíák az élet iskolájában, várom, hogy majd én is egyszer búcsút veszek, és elballagok fel az égbe.

Mindig úgy éreztem egész életemben, hogy senkinek sem kötelező nagy embernek lenni, nekem már az is elég, hogy becsületes embernek tudtam lenni a 27 éves munka mezején, és boldog vagyok, hogy az is maradtam, és az is akarok maradni életem végéig.

Képiró Brenda, I. o.

Varga Vanda Patrícia, I. o.

Fehér Anikó, I. o.

Józsa Dóra, I. o.

10 ÉVES A MI ISKOLÁNK

Az iskola a formális nevelés legfontosabb szervezete, európai találmány. Az a keret amelyben ma a tanítás és a tanulás rend szerint folyik a reformáció korában alakult ki, tömegméretűvé pedig a 19. század folyamán terjedt el. Szervezetében több jellegzetes pozíció (helyzet) található amelyekhez meghatározott szerepek tartoznak mint a : 1. tanuló, 2. pedagógus, 3. igazgató.

Az iskola légkörét az határozza meg, hogy ki hogyan tölti be a tőle elvárt szerepeket és hogyan tudja föloldani a konfliktusait.

Élj mi kedves iskolánk,
Nőjjön egyre fényed!
Becsben áll majd köztünk végig,
Mind, ki hittel munkál, épít,
Mind, ki jól küzd érted.

Szilágyi Gábor tanár

MIÉRT JÓ MAGYAR ISKOLÁBA JÁRNI?

Szemelvények a III. osztályosok írásából

Kozma-Kulcsár András:

Azért jó magyar iskolába járni, mert anyanyelvünkön tanulhatunk és itt tudásunkat továbbfejleszthetjük.

Itt megismerhettem a magyar nyelvtan szabályait és a magyar irodalom szépségét és gazdagságát.

Én magyarnak születtem és nagyon jó, hogy anyanyelvemen tanulhatok!

Ambrus Viktória:

Magyar iskolába azért jó járni, mert anyanyelvemen tanulhatom a híres írók és költők meséit és verseit.

A tanító néni nekünk sok népdalt tanít és mesél a népszokásokról, míg Robi bácsi a néptáncot oktatja. Fontos számunkra, hogy ismerjük és megőrizzük ezokat a szép hagyományokat.

Kirándulni is szoktunk menni, a szép udvarunkon különböző játékokat játszunk, de a legjobban azt szeretem, hogy a tanító nénivel nagyon szép kézimunkákat készíthetünk.

A mi iskolánk szép, gondozott és minden megvan benne, hogy mi jó körülmények között tanulhassunk.

Kovács Kristóf:

Anyukám azért íratott magyar iskolába, mert magyar vagyok. Nagyon jó anyanyelvünkön tanulni. Magyarok a társaim is. Sokmindent magyarul tanulunk vagy majd tanulhatunk: számtant, földrajzot, biológiát. Nagyon jó, hogy még néptáncot is tanulunk!

Számomra a legjobb iskola a magyar iskola!

Janus Emese:

Azért jó, hogy magyar iskolába járok, mert így az anyanyelvemen tanulhatok. Megtanulomazokat a verseket, dalokat és meséket, amit szüleim és nagyszüleim is tanultak és a mai napig is tudnak. Jobban megértem a tananyagot, mintha más nyelven kellene tanulnom. Itt megismertetnek a magyar nyelv szépségeivel.

De főleg azért jó, hogy magyar iskolába járhatok, mert magyar vagyok!

Illyés Erik:

Azért jó magyar iskolába járni, mert ha magyarok vagyunk, könnyebb az anyanyelvünkön beszélni. Olyan ünnepeket ünnepelhetünk meg, amit csak a mi népünk ünnepel és nem mástól vett át. Aki a magyar iskolába jár, sokkal civilizáltabban viselkedik, mint mások és több nyelven is tud beszélni.

Szűcs Annamária:

Azért jó magyar iskolába járni, mert saját nyelvünkön beszélhetünk, mert a tanárok kedvesek velünk, mert anyukám is ott dolgozik és mert szeretem a tanító nénit.

Morosan Richard:

A magyar iskolában megtanítanak magyarul írni, olvasni, énekelni, környezetet védeni, táncolni, de a legjobb mégis az, hogy szünetben is magyarul beszélhetünk!

Kovács Tamara:

Magyar iskolába azért jó járni, mert a saját anyanyelvünkön tanulhatunk, mindent megérthetünk, amit tanítanak nekünk.

Örülök, hogy nem a román iskolába járok, mert akkor nem értenék meg mindent, amit mond vagy mesél a tanító néni, a tanár néni. Nem érteném azt, hogy mit magyaráz matematika órán vagy vallás órán mit mesélne a tanár néni Jézus életéről.

Azt hallottam a tanító nénitől, és másoktól is, hogy a magyar nyelv a legszebb a világon. Ezt én elhiszem, mert nagyon szeretem a meséket és a verseket.

Ha nem tanulhatnék magyarul, akkor nem jutottam volna el a versenyekre, ahol szép eredményt értem el. Nem mehettem volna el a marosvásárhelyi országos regemondóversenyre sem. Nem mondhattam volna el azt a sok szép verset, mesét, amit az írók vidáman és szeretettel megírtak... Hálás vagyok, hogy az anyanyelvemen tanulhatok és, hogy magyar iskolába járhatok!

Varga Dávid:

A magyar iskolában híres magyar írókkal és költőkkel ismerkedhetem meg, de itt románul és angolul is megtanítanak. Ebben az iskolában a magyar hagyományokat is bemutatják nekünk és megszerettetik velünk. Az óvodai barátaim magyarok voltak, de az iskolában bővíthettem baráti körömet szintén magyarul beszélő gyerekekkel. Én ezekért szeretek a magyar iskolába járni!

Székelly Dóra:

Már az óvodában nagyon sok mesét, mondókát és gyerekjátékot tanultunk meg magyarul. Itt az iskolában megtanították nekünk a magyar ábécét, azt, hogy hogyan kell helyesen írni és szépen, kifejezően olvasni, meg mesélni vagy szavalni...Én szeretem a magyar iskolámat!

Józsa Letícia:

Én azért szeretek a magyar iskolába járni, mert a legjobb tanító nénit kaptam. Minden nap csak jóra tanít. Ő nekem a második családom. Mindig harmadikos szeretnék maradni!

Berki Noémi:

A magyar iskolába nagyon kedvesek a tanárok. Mindent megtesznek, hogy a kedvünkben járjanak. Gyermeknapot is szerveztek nekünk szórakoztató játékokkal és sok meglepetéssel. Nagyon jó ilyen iskolába járni még akkor is, ha néha sokat kell írni!

Az elmúlt 10 év tevékenységeiből

GYERMEKEINKÉRT, A MAGYAR ISKOLÁÉRT

Tíz éve, 2005-ben, nyitotta meg kapuit magyar tan nyelvű iskolánk, és sok erkölcsi és anyagi támogatóknak köszönhetjük mai arculatát.

Minden év februárjában JÓTEKONYSÁGI BÁLT szerveztünk diákjainkért, jobb tanulási és tanítási lehetőségek biztosításáért, az iskoláért, a Pro Schola Egyesület és a szülői bizottság segítségével. Sokan megtiszteltek jelenlétükkel, szilágysomlyóiak, közeli és távolabbi településekről jövők, akik szívügyüknek tekintették a magyar iskolát. A jó hangulatot sztárvendégeink biztosították: Koós János, Kovács Kati, Csepregi Éva, Dolly Roll, Zoltán Erika, Balázs Fecó, a Szomszédnéni Produkciós Iroda. Tanítványaink is felléptek ezeken a bálokon klasszikus és modern táncot, jeleneteket, zenés produkciókat előadva, nagy örömet szerezve ezzel minden kedves jelenlévőnek, szülőnek.

Köszönet a támogatásért, a feledhetetlen pillanatokért!

Márton Gabriella tanárnő

A mese, a színház csodálatos világa

Diákjaink tíz év alatt többször is bepillanthattak Meseországba. A nagyváradi *Matyi Műhely Bábszínház*, *M.M. Pódium Színház*, a nagyváradi *Szigligeti Színház*, a kolozsvári *1001 Mese Bábszínház*, a *Szegedi Miniszínház* művészeinek előadásában számos mesejátékot tekinthettek meg minden évben. A vidám, humoros, interaktív, tanulságos produkciók derűs arcokat, élvezetes, felejthetetlen pillanatokot szereztek kicsinek és nagynak egyaránt.

Márton Gabriella tanárnő

CSIRKEFOGÓK

Három évvel ezelőtt Vona Éva nyirbátori drámapedagógus keresett fel minket az iskolába, csak úgy ismeretlenül, hogy ő olyan sok szépet hallott a mi kis közösségünkéről és ő is szeretne részt venni valamilyen szinten az iskola tevékenységeiben. A beszélgetés során kikristályozódott, mi az, amiben együtt lehetne dolgozni. Így alakult meg a kis drámacsoport, azokból a gyerekekből, akik szívesen jártak a nagy nyári melegben is egy héten át, délelőtt és délután az iskolában megtartott drámatáborba. Ekkor választották maguknak a Csirkefogók nevet, amelyet azóta is büszkén viselnek.

Nem volt könnyű munka, mert a Lenszirom egyesület két alapítótagja nagyon komolyan vették a felkészülést. Az eredmény nem is maradt el, mert a hét végén a gyerekek egy nagyon szép darabot, a Kamasznaplót mutatták be nagy sikerrel a szülők és az érdeklődők előtt. Az itt megtanult darabot aztán bemutattuk a Szilágycsehből megrendezett országos versenyen a Padifon is és a nyirbátori Határtalanul Fesztiválon is. A legtehetségesebb két gyerek Vona Éva pedagógus jóvoltából részt vehetett a Máriapócsi egy hetes drámatáborban. Ezek a tevékenységek megismétlődtek a tavalyi nyáron is és az idei tanévben is háromszor léptek fel a gyerekek.

Legutolsó fellépésünk májusban volt, a hetedik alkalommal megrendezett Határtalanul Színjátzó Fesztiválon Nyirbátorban. Az idén is sok helyről érkeztek csoportok, Szlovákiából, Romániából, a Vajdaságból, és bemutatkozhattak a debreceni, nagykállói és máriapócsi fiatalok is. Nyolc „társulat” lépett színpadra a fennséges kulturális központ színpadán, ahol klasszikus gyerekdarabokat és kortárs drámákat is bemutatnak. A kétnapos találkozó különlegessége a Mórnicz Zsigmond Színház A Déryné hadművelet című előadása volt, amely mintát mutat a csoportok vezetőinek egy darab rendezéséhez. A további munkához nagy segítséget jelent a zsűri tagjainak az értékelése, amely rámutatott a jó és a kevésbé jó dolgokra. Kis színész palántáink sikeresen mutatták be azt a darabot, amelyet a Buzogány Borcsa és Csoba Adrienn rendezett és tanított meg a tavalyi nyári vakációba, az iskolában megtartott drámatáborban. A Minden egér szereti a sajtót, egy romantikus gyerekdarab, amelybe a kis kamaszok igazán beleélték magukat. A jutalom sem maradt el, mert a hasznos beszédtechnika könyv segít a további munkában, a sok édességnek a gyerekek nagyon örültek. A vasárnapi Sárkányfürdőben eltöltött nap pedig emlékezetes marad mindenkinek.

Köszönet a szervezőknek és a nyirbátori polgármesteri hivatalnak a támogatásért, aminek a segítségével lehetőségünk volt ezt a kis csapatot megmozgatni és megismerni a színházi titkokat.

Vida Anna igazgató

A Minden egér szereti a sajtót című előadás az országos Padif versenyen

„AHOGY MI LÁTTUK, NEM LÁTTA MÁS...”

Eltelt 10 év. Talán kevesen emlékszünk részletesen arra, hogy mi mindenben volt részünk. Volt benne öröm és bánat, diákok sokasága, amely sajnós egyre apad, rengeteg felújítás. Volt sok munka, öröm és bánat. Nyomot hagyott minden, valamelyik mélyebbet, más kevesebbet, kellemeset vagy kellemetlent. Neveltünk, oktattunk tanórákon, iskolán kívüli tevékenységeken, különféle hagyományos és új módszerekkel, hogy gyermekeink minél felkészültebbek legyenek a nagybetűs ÉLETRE.

Ballagás 2012

Ballagás 2013

Találkozó a 2009-es generációval 2013-ban

Segesvári osztálykirándulás 2013

Boda Ibolya tanárnő

VISSZATEKINTÉS A MÚLTBA

Amikor megkértek, hogy írjam meg a saját élményeimet/émlékeimet a Báthory iskolával kapcsolatban, azonnal az első élmények jutottak eszembe: kinevezés (mivel én már ide kaptam a kinevezésemet épp az iskola alakulásának az évében); szeptember, új arcok, kollégák megismerése, kihívásokkal teli izgalom pályakezdés elején, egy régi épület iskolává való átalakítása. Ahogy elérkezett az iskolakezdés ideje, minden ismerkedésen túl, a tanári kar együttes erővel próbált szeptember 15-ig egy régi épületből iskolát varázsolni, hogy becsengetésig minden a helyére kerüljön és a gyerekek felhőtlenül élvezhessék az iskolakezdést egy olyan iskolában ahol az anyanyelvén beszélhet és tanulhat az ember. Így, bizonyonnyal állíthatom, hogy az első csengőszó nagy élmény volt, úgy diákok mint tanárok számára egyaránt. Azóta már 10 év telt el és az iskola épülete-beltere sokat változott, modernizálódott és megítéltebb lett.

Angol szakos tanár lévén elégedetten, sőt dicsekvéssel teszek említést olyan sikerekről amiben részt vettünk diákjainkkal vagy megvalósíthattunk iskola szinten is. Számomra a legfontosabb célkitűzés az angol terem létrehozása volt, ami 2009 őszére sikeresen megvalósult és amit úgy rendezhettem be, hogy a diákok számára motiváló legyen és ahol egy helyen megvalósítható legyen a hagyományos valamint modern módszerekkel és technikával való tanítás. Ez egy projekt keretén belül valósult meg, és itt meg kell említenem Lauren Towery amerikai önkéntes tanársegéd nevét is, akivel közösen valósítottuk meg az általam megálmodott projektet. Az angol terem büszkélkedhet egy, az igényeknek megfelelő és új

bútorzattal, egy számítógéppel, projektorral, CD lejátszóval; a diákok számára a tanulást elősegítő kétnyelvű szótárakkal, értelmező szótárakkal valamint nyelvkönyvekkel. A falakat a gyerekek angol és amerikai kultúrával kapcsolatos munkáik díszítik.

Ebben a 10 évben számos tevékenység zajlott az iskolában. Többek között 2008-tól 2010-ig az iskolánk részt vett egy nemzetközi Comenius projektben, 5 másik európai országgal közösen (olasz, magyar, lengyel, szlovák, török partnerek), amikor diákjainknak lehetőségük adódott utazgatni, kultúrákkal megismerkedni és nem utolsósorban a nyelvtudásukat gyakorolni és kamatoztatni.

Szinten 2008 óta vehetnek részt a diákok a Halloween Party-n, amit, habár az angol-szász kultúrából vettünk át, nagy hagyománynak örvend számtalan országban a gyerekek körében. Ilyenkor a gyerekek érdekes és kreatív jelmezekben jelennek meg és előszeretettel játszdják az angol-szász kultúrából átvett játékokat. Ezen kívül a diákok még részt vehetnek iskolai szintű projektekben is, amikor természetesen az angol nyelvvel kapcsolatos tudásukat bővíthetik és gyakorolhatják. Ilyen a jelenleg folyó egy évig tartó osztályszintű projekt a Horea, somlyói iskolával, valamint számos vetélkedők és rendezvények is.

Bizonytal állíthatom, hogy iskolánk most is, csakúgy mint az elmúlt 10 évben, mindent megtesz, hogy a diákok a legjobb körülmények között, színvonalas, élményekben gazdag oktatásban vehessenek részt.

Kívánok még sok, sikerekben gazdag éveket kollégáknak és diákoknak egyaránt!!

Dénes Katalin, angol szakos tanár

FÜRKÉSZ

Iskolánk már négy éve helyt ad az országos **Fürkész helyesírási és nyelvhelyességi verseny körzeti és megyei szakaszainak a lebonyolítására**, melyet a nagyváradi Diákokért Egyesület szervez az **I–VIII. osztály** részére.

A verseny **fő céljai**: az anyanyelvhasználat tudatos fejlesztése; a megfelelő íráskészséget tükröző, rendezett, olvasható írás használatára való ösztönzés; a helyesírási képességek fejlesztése; az Erdélyben és az anyaországban használt szólások, közmondások és találós kérdések használatára való ösztönzés, illetve ezek beépítése az egyéni szókincsbe; a kutatva tanulás elősegítése (könyvtárhasználat, internet); tartalmas szórakozás a nyelvi játékok, betűrejtvények segítségével; játszva tanulás; baráti kapcsolatok kialakítása; sikerélményben való részesülés a versenyzés során. Mindemellett központi jelentőséget kap a tehetséggondozás.

A vetélkedőn, korcsoporttól függően, különböző nehézségű feladatokat kellett megoldaniuk a versenyzőknek. Fürkész Peti, a verseny kabala figurája, mindig újabb rejtélyek felfedezésére, kitartásra, sikerre buzdította a gyerekeket.

Iskolánk diákjai örömmel vettek részt e versenyeken (igazolja ezt a nagy létszámú csoportok jelenléte a helyi és megyei szakaszokon), és nagyon szép eredményeket értek el mindhárom fordulón. Dicséret illeti őket és felkészítő tanáraikat.

*Márton Gabriella,
az I-IV. osztály Fürkész versenyének Szilágy megyei szervezője*

GENERÁCIÓS TALÁLKOZÓ, AVAGY DIÁK- ÉS PEDAGÓGUSÖRÖM

„A legnagyobb ajándék, amit a gyermekeidnek adhatsz, a gyökerek és a szárnyak.”

(Gyökössy Endre)

Kicsik, nagyok, nyüzsgő diáksereg, felvillanó mosolyok, egymást köszöntő arcok... talán így festeném le ezen és az eddigi generációs találkozóink egy-egy pillanatképét. Hogy miről is van szó? Minden negyedik osztály végén összehívom a négy és nyolc évvel nagyobb volt diákjaimat, hogy a kicsikkel emlékezzenek az együtt eltöltött évekre. Ilyenkor folyik a tapasztalatcsere, a nevetésuhatagban megakad egy-egy emlékfoszlány.

Együtt tekintünk vissza a múltra, és tervezgetjük a jövőt. Minden tizenkettedikesnek felolvasom az első osztályban írt „Mi leszek, ha nagy leszek?” egysorosát, és a negyedikesek már alig várják, hogy nyolc év múlva ők is szembesülhessenek akkori céljaikkal. A nagyok pedig szívesen megosztják velünk mostani terveiket. Így nemcsak megismerési, illetve önismereti módszerekről van szó. Sokkal tágabb a kör: a kapcsolatok szférájába lépünk át, ahol a hosszú távú barátságok az életben való boldogulást, a szociális térbe való befogadást, a talpraesettséget, életrevalóságot segítik. A kommunikációs ügyesség, a kifejezőképesség, az önkifejezés terén is fejlődés észlelhető, mert a közvetlen légkörben feloldódnak az aggodalmak, vagy az esetleges zárkózott magatartásformák. A közösségfejlesztés által a megértés és odafigyelés „érzékszervei” kifinomulnak, és már-már megható, amint egy bizalmas kapcsolat alakul ki tíz, tizennégy és tizennyolc évesek között.

Mindannyian érzik, hogy idetartoznak, és hogy bármikor visszatérhetnek kisiskolás éveik színhelyére. Valami misztikus, megfoghatatlan szál fűzi össze a mosolyok kavalkádját és a figyelmes szemekből átszellemült állapot árad. Valami nagyszerűt élünk át... valami van a levegőben, amittől ragyogóbb lesz a pillanat. Talán az összetartozás, talán a jóleső büszkeség (kicsik: a nagyoknak fontosak; nagyok: vigyázhatnak a kisebbekre) – de legfőképp a szeretet csodája. A kapcsolathálók dimenziója.

Egyfajta generációs találkozóknak nevezhetnénk a karácsonyt, a húsvétot, a farsangot is, a közös ünnepléseket. Mégis, a kimondottan generációk találkozójáról szóló összejövetelek adják meg az alapot a további barátságok ápolgatásához, amelyek ugyanakkor az emlékek gazdagságával is meglegnek. Hisz mi lehet a pedagógus szemében nagyszerűbb, mint az, hogy a „kezén áthaladt”

generációk vigyáznak egymásra, törődnek egymással. Így több évtized távlatában már egészen összefogó, harmonikus közösség alakulhat ki. S ez folyton csak bővül. Az érték közvetítés lehetősége is megsokszorozódik. De lássuk, milyen mindez diákszemmel nézve... Néhány tanítványom így vélekedik a generációs találkozókrol:

„Varázslat, időutazás...talán ezek az első szavak amelyek eszembe jutnak a tanító nénink által rendezett generációs találkozóról. Neki sikerült igazi közösséget varázsolni egy eleinte félénk, széteső csapatból, hiszen mindannyian kicsi elsőösként indultunk és egy nagy család lett belőlünk, ahol nem számít, hogy éppen érettségi előtt álló, vagy negyediket végzőről van szó a kölcsönös kíségetés mindig megvan és hiszem, hogy meglesz.

Az ilyen találkozók által érezhetem, érezhetjük, hogy részei vagyunk valaminek, hogy a tanító néni mindig itt lesz, és hogy vár minket egy pótcsalád, bárhová is sodródunk. Nostalgia, érzékeny pillanatok, éneklés, mind részei a találkának, kicsik, nagyok, egyaránt együtt alkotjuk azt az összetartást amit a tancsi hozott létre. Valóban varázslat ez, amelyben a tancsi maga a varázsló, megteremtve a generációk összetartozásának bűbáját.” (Orsi, XII. o.)

„Nagy öröm, hogy találkozhattam a tanító néni volt tanítványaival. Tetszett, hogy a tanító néni elmondta, hogy a mostani tizenkettedikesek mit mondtak elsőben, hogy mik szeretnének lenni. Várom, hogy én is tizenkettedikes legyek, és megtudjam, hogy mi akartam lenni elsőben. Meglepő volt azt látni, hogy a nagyok és a még nagyobbak a tanító néni kérésére újra összegyűltek, s együtt ünnepeltek Vele és velünk, a kicsikkel!” (Arnold, IV. o.)

„A találkozás alkalmával úgy érzem, hogy gazdagabb lettem, kitágult a szívem, hogy hely legyen mindenkinek a befogadására.” (Márton, IV. o.)

„A generációs találkozó számomra mindig megható esemény volt. A legutóbbi volt a legemlékezetesebb, mert ugye már egyetemista leszek, távol az otthontól, és most igazán kilépek a nagybetűs Életbe. Amikor spirálba állván a zene lágy dallamára elindultunk, és sorban egymás szemébe néztünk, hogy megőrizzük azt a pillanatot, elfogott a sírás.” (Réka, XII. o.)

„Meghitt, boldog momentumok ezek. Beszélgetünk, viccelődünk, de számomra az a legmeghatóbb rész, amikor együtt körbeállunk, egymás szemébe nézünk, és kézen fogva elénekelünk néhány közös dalt. Akkor mindenkinek eszébe jutnak az együtt töltött pillanatok, események, és mondhatni mindenki elérzékenyül, hiszen nagyon kötődik mindenki egymáshoz.

Abban a rövidke másfél órában tényleg mindenki közel érezheti magát egymáshoz, és újabb erőt vehet az elkövetkezendő négy évre.” (Zsófi, VIII. o.)

„Mindig öröm volt találkozni a tanító néni diákjaival, de ez a generációs találkozó alkalmával valahogy más, olyan, mint egy nagy családi összejövetel. Körülbelül 60- an gyűltünk össze... Elképzeltem, hogy négy év múlva nyolcadikosként fogok részt venni a találkozón, és jó érzéssel töltött el, hogy évek múlva is számíthatunk egymásra, és fontosak vagyunk egymásnak.” (Stephanie, IV. o.)

... Nagyszerű érzés együtt látni a csapatot, mert tudom, hogy a nagyvilágban is egymás segítségére lesznek majd. Az itt fűződött barátságok pedig tovább gazdagodnak a szeretet világhálójában. Mert Sienkiewicz szavaival élve „A szív jósága olyan, mint a nap melege: életet ad. Csak a jóság, a szeretet maradandó. Olyan, akár a forrás. Minél többet merítesz belőle, annál jobban buzog. Légy jó!”

Márton Gabriella tanárnő

Szederinda CITERACSOPORT

A Báthory István Alapítvány jóvoltából iskolánk zenét kedvelő diákjai szerencsés helyzetbe kerültek. **2006** őszén SzémanRózsa, az Alapítvány ifjúsági csoportjának, a Játékkuckónak vezetője, létrehozta a Szederinda **citeracsoportot**.

Pályázati pénzből és magántámogatásból elkészítettett több darab citerát és felkérte Gáspár Attila zilahi zenetanárt szakmai irányítónak. A legelején tizenöt második, harmadik, negyedik és ötödik osztályos tanuló kezdte el a citerán való muzsikálást, akik 2009-re tízen maradtak a csoportban: Pernes Aliz, Oláh Júlia, Sájter Bernadett, Sájter Zsolt, Dull Brigitta, Kiss Ágota, Sallay Márta, Sallay Péter, Szodorai Rita és Bacsadi Blanka, mind megannyi dalos pacsirta az iskolánk tanulója. Mi sem bizonyítja a zene iránti szeretetüket jobban, mint az, hogy Pernes Aliz, Sájter Bernadett, Sájter Zsolt immár a kolozsvári zeneiskola növendékei.

2010-ben utánpótlás biztosítása reményében új kezdőcsapat indult, de a lelkesedés nem tartott sokáig, így csak két taggal bővült a csoport Sallay Eszter és Bacsadi Lilla személyében. A citerások a gyermekdalokon, különböző típusú népdalokon kívül egyházi, egyházi népi zsolnárokat is tanulnak, de számbaveszik a környék karácsonyi, húsvéti szokásait is.

Nagy örömünkre 2014-ben egy újabb kezdő csoport jött létre tizenhat citerázni és énekelni vágyó második és harmadikos kisdíjakkal. Nagy a csábítás, hiszen a "nagy Szederindások" nagyon sokat fejlődtek úgy a hangszeren való játék, mint az énektanulás terén. Őket határon innen és túl is már nagyon jól ismerik, mert Románián és Magyarországon kívül még Ausztria fővárosában is citeráztak és énekeltek.

Következzen az alábbiakban néhány rendezvény, amelyen sikeresen szerepeltek és képviselték az Alapítványon keresztül Szilágysomlyó városát is a Szederindások: az Alapítvány programjai, az iskolai műsorok, egyházi fellépések, Tövisháti napok Szilágycsehben és falunapok a környéken, a Romániai Magyar Dalosszövetség által megrendezett Gyermekkari találkozók, a Tordaszentlászlón évente rendezett kórustalálkozók, Nemzetközi Betlehemes Találkozók Debrecenben, Budavári Mézes Napok, a Kikelet ünnepe a budai várban, a Vendégségben Magyarországon rendezvény, Báthory Napok Nyírbátorban, a Brassói Sokadalom, Nemzetközi Népzenei Találkozó Nyárádszeredában, Albertirsai Városnapok, Maác László emlékverseny Szentesen, Kolozsvári Magyar Napok és mások.

Szintén az Alapítványnak, személy szerint Széman Rózsának köszönhetően az utóbbi években a Szederindások részt vettek és vesznek a választói hagyományörző táborban.

A hangszer minél jobb megismerése és az intenzívebb gyakorlás érdekében zenei táborozásokat is szervezett Rózsa néni. Állhatatos munkáját dicséri, hogy nemcsak ezekre az alkalmakra szerzi meg a támogatást, hanem a csoport tagjai táborozhattak Szilágyperecsenben, Somosdon, Tiszaföldváron, Szentesen és itthon, Szilágysomlyón.

Az eltelt évek alatt a Szederindások számos fellépéssel örvendeztették meg hallgatóikat, ugyanakkor a tapasztalatok által saját tudásukat is gyarapították, ezért különleges köszönet illeti elsősorban Széman Rózsa és Gáspár Attila zenetanárt, valamint a tanári kar azon képviselőit, akik vállalják az ingyenes közösségi munkát.

Bara Juszti tanárnő

ŐSZIRÓZSA NÉPDALVETÉLKEDŐ-AZ ÉRTÉKEK ŐRZŐJE

II. osztályosok, akik írásban és a rádióban is beszámoltak élményeikről

2010-Őszirózsa-könyvtár

„Kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egykettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának.” hangzik Kodály Zoltán tanítása. Nem véletlen tehát, hogy iskolánkban és a Báthory Alapítvány Játékkuckójának legfőbb célja a tanulók személyiségének fejlesztése mellett az, hogy a felnövekvő nemzedék által a népdalok tovább éljenek. Ezért az iskola megalakulása óta minden évben megszervezzük az Őszirózsa népdalvetélkedőt.

Sokan úgy vélekednek, hogy a versenyhelyzet negatív hatással van a gyermek fejlődésére. Sokéves tapasztalatom azt a tényt támasztja alá, hogy ennek az eseménynek több a pozitív hatása, mint a negatív, s ha a pedagógus hozzáértő, ismeri a gyermeki lélek rejtelmét, minimálisra csökkentheti a negatív hatást előidéző tényezőket.

Sajnos olyan világban élünk, ahol a gazdasági és politikai élet strukturálisan magában hordja a versengés mozzanatát. Gyermkeink ebben a társadalmi valóságban kell majd megállják a helyüket úgy, hogy a bennük rejlő képességeiket optimális módon legyenek képesek kibontakoztatni. A versenyeken és a versengésben való eredményes részvétel nem pusztán tudás és hozzáértés kérdése. A sikeresség azon is múlik, hogy ki milyen módon tűri a versenyhelyzetet, és mennyi rutinra tesz szert benne.

Meg kell tehát tanítani a gyermeket álmodni, célokat kitűzni, kialakítani a „képes vagyok rá” hozzáállást, ezért mi tanítók nap nap után újabb és újabb lehetőségeket tárunk fel a tanulók előtt, ahol rászoktatjuk őket arra, hogy merjenek, dolgozzanak csoportban és önállóan, fedezzenek fel, kutassanak, gondolkodjanak, rengeteget olvassanak s közben igyekezzenek megőrizni a magyar nép értékes hagyományait, értékeit. Ezért is választottam az Őszirózsa vetélkedő mottójának Kodály Zoltán szavait, mely most is időszerű: „... bármilyen kincs a láda fenekén holt kincscé válik, életet akkor kap, ha viselik.” A népdal is érték, s csak akkor marad meg világító, melegítő ereje, ha sokan ismerik és énekelik.

A több mint tíz éve zajló népdalvetélkedők során meggyőződhattunk arról, hogy nagyon gazdag, sokszínű a magyar népdalforrás. Igen változatos a gyermekek repertoárja: alkalmakként 60-90 népdal hangzott el, de nagyon kis számban ismétlődtek ugyanazok a népdalok, pedig évről évre 40-50 gyerek énekelt a zsűri előtt. Kezdetben az iskola könyvtárban tartottuk a versenyt. Néhány éve azonban, a nagyszámú jelentkezés miatt, két helyszínen zajlik az esemény: az iskola sporttermében énekelnek az előkészítő és az I-IV. osztályosok, míg egy osztályteremben az V-VIII. osztályosok. A legtehetségesebbek kiválasztását szakképzett zeneoktatók végzik. Évről-évre segítségünkre voltak: Guttmann Emese, a Romániai Magyar Dalosszövetség elnöke, Pap Ilona református kántor, Gönczi Annamária nyugalmazott zenetanár Bagosról, Szabó Enikő és Gáspár Attila zenetanárok, Zilahról, Bedő Ágnes, a kolozsvári zeneiskola magyar tagozatának igazgatónője. Minden kategória első helyezettjei Temesvár mellett, Újszentesen, megrendezett országos népdalvetélkedőn is részt vesznek.

Körünkben köszönthettük két alkalommal is Benkő Juditot, a kolozsvári rádió főszerkesztőjét, aki nagy figyelemmel követte az eseményeket, s minden alkalmat megragadott arra, hogy minél érdekesebb riportokat készíthessen.

A vetélkedő elmaradhatatlan, olykor jó, máskor kevésbé kedves hatású izgalommal telt első része után, a bírálóbizottság döntésére várva sem kellett soha unatkozniuk a résztvevőknek: zenei vonatkozású kérdésekre válaszolhattak, népi hangszereket rejtő összerakós játékot (puzzle) rakhattak össze, ügyességi játékokat játszhattak, kézimunkázhattak mindenképpen hasznos időtöltésről gondoskodtunk.

Ezek az események nem tűnnek el nyomtalanul a gyermekek életéből. Bizonyítja ezt két tanítványom élménybeszámolója:

„Életem második népdalvetélkedőjén vettem részt. Nagy izgalommal készültem, mivel azt akartam, hogy minden tökéletes legyen. Mamám erre az alkalomra magyar népviseletet varrt nekem: inget és mellényt. A Huszárosan vágatom a hajamat című népdalt énekeltem. Próbáltam úgy énekelni, ahogy a szüleim, a tanító néni és Misi bácsi tanította: hangosan, szívből és torokból. Nagyon izgatott voltam míg rám került a sor. A szünetben játszottunk társaimmal. Díjkiosztáskor meglepődtem, mivel hallottam a nevem. Dicséretet kaptam. A népdalvetélkedő kellemes élmény volt számomra, sok tapasztalatot nyertem.”

Câmpan Dávid Dorel - II. osztály

„Népdalénekléssel a tanító néni és az anyukám kívánságára próbálkoztam. Mivel sokat énekeltem, megszeretteem az éneklést és a népdalokat. Élhatároztam, hogy nemcsak az iskolai vetélkedőre, hanem más helységeken zajló versenyekre is benevezek. A különböző versenyeken sok barátot szereztem. Mindig kellemes érzés volt újra és újra összetalálkozni a régi ismerősökkel. Habár nem voltam mindig díjazott, örültem, hogy sok tapasztalatot nyertem. A tapasztalat arra ösztönzött, hogy egyre jobb legyek. A vetélkedők előtt türelmesen gyakorolok a tanító nénivel, ami sokat segít, mert magabiztosabb vagyok. Próbálok fejlődni, hogy jobb legyek.”

Tőtös Petra Júlia - II. Osztály

Évről-évre igyekeztünk valami újítást is bevezetni a népdalvetélkedő programjába. A 2015-ös évben nemcsak zsűritagként, hanem hangulatteremtőként is körünkben köszönthettük a Magyarországról, Szentesről érkezett Mélykutiné Németh Kornélia zenetanárt, aki annyira megkedvelte a szilágysomlyói környezetet, hogy a nyár folyamán a citeratáborunkba is ellátogat és zenei továbbképzést is elvállalt, mind gyerekek, mind felnőttek részére.

Végül köszönetet szeretnék mondani mindazoknak a tanerőknek, szülőknek, szervezeteknek, akik tetteikkel, hozzáállásukkal, anyagi támogatásukkal a gyerekek fejlődését és az értékek megőrzését szolgálják.

*Szodorai Melinda
tanárnő*

2015- népdalvetélkedő-sportterem

Mélykutiné Németh Kornélia citerajátéka-2015

Tanulás, ismerkedés, szórakozás Angol projekt a Horea-Báthory iskola között

Szeptemberben kezdődött a közös angol projektünk a Horea iskolával. Egy éves projekt, célja, hogy a két iskola diákjai megismerjék egymást és angolul beszéljenek. A Horea iskolával eltöltött év nagyon jó volt. Sokat játszottunk, voltak különféle foglalkozások, versenyek és kellemes délelőttök. Voltak olyan esetek, hogy mi mentünk, de olyanok is amikor ők jöttek. Karácsonykor ők jöttek, képeslapot adtak és kellemes karácsonyi énekeket hallhattunk tőlük. Valentin-napkor mi mentünk hozzájuk. Egy papírszívet húzott mindenki és utána akit kihúztunk odaadtuk a képeslapjainkat és elfogadtuk az övéiket. Húsvétkor ők jöttek, rendeztünk tojáskereső versenyt és egyéb vetélkedőket, nagyon ügyesek voltak, mert mindegyik eldugott tojást rövid idő alatt megtalálták. Ne hagyjuk ki a Halloween-t sem, mert akkor mi mentünk, ők készültek egy kis vetítéssel meg egy kis ennivalóval. Mi adtunk nekik papírból készült „pumpkin”-t benne egy cukorkával és a vetítés után hazamentünk. Ilyen volt a projekt a HOREA iskolával és a diákjaival. Júniusban lezárul a projekt és mi nagyon örülünk, hogy részt vehettünk benne.

Gál Szabolcs, V. osztály

English, bridge between cultures

Ez a közös projekt arról szól, hogy minél jobban megismerjük egymás kultúráját, szórakozzunk, de az angol tudásunkat is fejlesszük.

Minden találkozás általában különböző angol ünnepek előtt volt. Megleptük egymást finomságokkal üdítővel és persze sok játékkal. Már eddig sok találkozó volt, tehát jobban meg tudtuk ismerni egymást. Mindenki talált magának barátokat. A lányok a lányokkal, a fiúk a fiúkkal ismerkedtek. Mind a két osztályfőnök angol szakos, ezért az angol kultúrán volt a hangsúly. Volt néha zűrzavar és vita a gyerekek közt, de mindig helyre hoztuk őket. Sok meglepetéssel készültünk egymásnak. Képeslapokkal, cukorkákkal, csokikkal, énekekkel és persze sok örömmel. Húsvétkor volt az utolsó találkozó. Megmutattuk egymásnak a közös fotókat és az angol kultúrával kapcsolatos játékokat játszottunk. pl: „Egg Hunt”. Utána elbúcsúztunk egymástól. Nagyon jó nap volt, de kár, hogy véget ért a projekt ilyen hamar. A két osztály diplomában részesül a sok munkáért és a közös erőért, amit mind belefektettünk ebbe a projektbe.

Remélem, hogy legalább lesz még egy alkalom amikor találkozhatunk a „Horea” iskola diákjaival a jövőben is.

Orosz Szilvia, V osztály

EGY KÖNYVTÁROS ÉLMÉNYEI

Meglehetősen érdekes dolog abba belegondolnom, hogy immár nyolc éve, gyakorlatilag szakmát változtattam. Laboránsi állásom után, azt csinálhatom amit nagyon szeretek, a könyvek birodalmában, gyerekek között.

Iskolánk tíz éves jubileumára, szeretnék beszámolni néhány sikeres könyvtári tevékenységről és egy pár adatot megosztani a Báthory István Általános Iskola Könyvtáráról.

2007 március 15-én volt az első munkanapom az iskolában. Mivel ez a nap oly fontos esemény minden magyar ember számára, kellemes nyomot hagyott bennem ez a munkanap, úgy éreztem itt a helyem.

2009 szeptemberében iskolánk könyvtárát Információs és Dokumentációs Központtá avatták. Ez azért jobb egy hagyományos könyvtárnál, mert a mai internetes világban, úgy gyermek mint felnőtt, könnyebben jut információhoz, tanulást és kulturált időtöltést biztosító szolgáltatásaival. Egy ilyen jól felszerelt központban dolgozva, arra gondoltam én is megszerzem a könyvtárosi képesítést, ezért Nagyszébenben elvégeztem egy három éves könyvtárosi tanfolyamot, ami sokat segít a munkámban.

Könyvtárállományunk több mint 7000 kötetből áll. A Báthory István Alapítvánnyal szoros a kapcsolatunk már iskolánk megalakulása óta. Ennek köszönhetően a kötetek nagy részét tőlük kaptuk kölcsön. Hálásak vagyunk önzetlen támogatásukért és arra törekszünk, hogy jó kapcsolatunkat az elkövetkezőkben is megőrizzük.

Mind a mai napig jelentős könyvadományt kapunk hazai és külföldi magánszemélyektől, különböző intézményektől és alapítványoktól. Könyvtárunk nyitott, derűs légkörű, rendszeres és igényes programokkal várja a gyerekeket, felnőtteket. Valódi családi könyvtár, ahol generációk találkoznak egymással, ahol a gyermek az összekötő kapocs. Legjobb példa erre, az évek óta nagy sikernek örvendő "Olvasni jó" olvasónapunk, melyet akár maratonolvasásként, akár éjszakai könyvtárnap alkalmából rendezünk meg. Idén mi is részt vettünk az immár hetedik alkalommal megszervezett nemzetközi felolvasómaratonon, általa továbbadhattuk az olvasás szeretetét, részesei lehettünk a közös olvasás örömeinek. A maratoni felolvasás fő szervezője idén is a csíkszeredai Kájoni János Megyei Könyvtár volt.

Kihagyhatatlan esemény a Magyar Kultúra Napjának megünneplése minden év január 22-én, megemlékezve Kölcsey Ferencről és a Himnusz születésének napjáról, ez által őrizve a magyar kultúránk értékeit.

"Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar..." Vörösmarty Mihály Szózatával indítottuk a Március 15-i ünnepséget, az 1848-49-es forradalom és szabadságharcra emlékezve és Petőfi Sándorra, a legismertebb magyar költőnkre, a márciusi ifjak egyik híres vezéralakjára. Ez az egyik igen fontos esemény iskolánkban, melyre nagy lelkesedéssel jelentkeznek ifjaink.

Az iskolai könyvtárnap alkalmából "Vicces történetek az iskolában" címmel, gyermekeink felejthetetlen élményeiről számoltak be szóban és írásban, rajzokkal ékesítve azokat. Ez alkalommal is kiállítást rendeztünk a könyvtárban.

Nem köszönhet be a tavasz sem úgy iskolánkba, hogy ne szerveznénk meg minden áprilisban a "Tavaszi könyvtárnapot", ahol főképpen az alsós generációból feljövő ötödikeseknek elmeséljük a könyv születésének történetét és feloldva a komolyságot, a kisebbek mesés jelenetekkel csatlakoznak a tevékenységhez.

Igen fontos esemény sokunk számára a József Attila szavalóverseny, melyet a Báthory István Alapítvány Játékkuckó nevű ifjúsági csoportja szervez iskolánkkal közösen. A verseny főszervezője Széman Rózsa, aki lelkes, odaadó munkával gondoskodik arról, hogy színvonalas és élménydús lehessen mindenki számára, és fáradságot nem ismervé szerzi meg a szükséges anyagi támogatást.

Partnerkapcsolatban vagyunk az "Alexandru Șterca Șuluțiu" városi könyvtárral, ahova rendszeresen ellátogatunk a gyerekekkel, gazdagítva román nyelvű tudásunkat. Minden év januárjában megemlékezünk Mihai Eminescu, legnagyobb román költőről is, együttműködve a helyi román szakos kollégákkal.

Hagyományok ismertetése érdekében, igyekszem mindig a legérdekesebb könyveket kiállítani, ezzel is ösztönözve a diákokat hagyományaink ápolására. Az írók, költők évfordulójára mini-kiállítással próbálom felhívni a könyvtárba látogatók figyelmét: portrék, kötetek, méltatások sorakoznak ilyenkor az olvasósarokban.

Természetesen, mindezen tevékenységek nem jöhetnének létre lelkes pedagógusaink nélkül, akik mindent elkövetve próbálják az olvasás birodalmába irányítani gyermekeinket. Köszönet érte, reméljük közös munkánk után is sikeres eredményre lesz. ☺ ☺ ☺

Nagy Edit,

a Báthory István Általános Iskola könyvtárosa

ÚJ EMBER ÚJ HELYEN

Anyáknapra meglepetés – Előkészítő osztály 2014-2015

2015. szeptember 1-én kaptam áthelyezést a Báthory István Általános Iskolába, amikor az iskolában elkezdődött a jubileumi 10. tanév. Mint minden újtól, ismeretlentől az embert félelem fogja el, én is így voltam ezzel. Vajon milyenek lesznek a gyerekek, milyen lesz a tanári közösség, hogyan tudok beilleszkedni? Ilyen és ehhez hasonló kérdések foglalkoztattak.

Néhány hét után világossá vált számomra, hogy jó helyre kerültem. Megtisztelő, hogy néhány volt tanárommal és osztályfőnökömmel lettem kolléga.

Tanító kollégáim nagyon kedvesen és segítőkészen fogadtak. Megismertem az V-VIII. osztályban tanító új kollégáimat és ahogy telt az idő, már nem volt bennem szorongás, félelem. Olyanná vált, mintha már régen e közösség tagja lettem volna.

Sorban megismerkedtem az iskola sokrétű tevékenységével, hagyományaival. Sok segítséget, bátorítást kaptam az iskola igazgatójától és a kollégáimtól, akiknek ez úton is szeretném megköszönni.

Az előkészítő osztály vezetését bízták rám. Elégge vegyes összetételű kis csapat volt. Megtanultunk együtt dolgozni, egymást elfogadni, társainkat tisztelni. Igyekeztünk elsajátítani és fejleszteni az írás- olvasás, matematika és tudományokhoz szükséges alapkészségeket.

Remélem, hogy mi is hozzájárulhatunk az iskolánk jó hírének és színvonalának fenntartásához az elkövetkező években.

*Bacsadi Barna
tanár*

FARSANG

A farsangi időszakot évente színes kavalkád, vigadalom és megannyi szórakozás jellemzi.

Több mint tíz éve már, hogy Széman Rózsával (BIA Játékkuckó) közösen szervezzük a FARSANGI MULATSÁGOT. Az egész iskolát átfogó esemény, a vidám „téltemetés”, általában húshagyó kedden zajlik. A hangos utcai felvonuláson, utolsó útjára kísérik a telet jelképező szalmabábut, Telenülő Banyanyanyát. A jelmezes, maszkos gyereksereg visongálással, fedőcsörömpöléssel, sípokkal, kereplőkkel próbálja elkergetni a telet. Az iskolaudvarra visszatérve télűző rigmusokat kiabálva elégetjük a banyát, hogy a hagyomány szerint, végleg elűzzük a betegséget és a telet. Ezt jelmezbemutató, tréfás vetélkedők, tánc, zene, kalácsevés, fánk sütés és evés, teázás, mókázás követi.

Márton Gabriella tanárnő

Egy érdekes nap

LÁTOGATÁS AZ INKLUZÍV OKTATÁSÉRT FELELŐS ISKOLAKÖZPONTBAN

Február 25-én a tanító nénivel és Misi bácsival látogatóba mentünk egy olyan iskolába, ahol sérült gyerekek tanításával foglalkoznak. Bekukkantottunk a tantermekbe, azt láttuk, hogy ezek a gyerekek különleges bánásmódban részesülnek: egy osztályban kevés, alig 5-8 gyerek van, kevesebb az óraszám és több pedagógus, gyógypedagógus együttműködve dolgozik azért, hogy a gyerekek meg tudjanak tanulni egy mesterséget. A gyerekeket képességeiknek megfelelően képezik: van aki szépen énekel, rajzol, ír vagy éppen ügyesen táncol. Így országos versenyekre is eljutottak, s okleveleket is szereztek. Olyan szakmákat tanulnak, amiket később felnőtt korukban gyakorolhatnak: megtanulnak kertészkedni, varrni. A sport sem maradhat el. Jól felszerelt Fitness-terem és tornaterem is van.

Nagyon örültem, hogy ellátogattunk ebbe az iskolába, ahol örömmel és szeretettel voltunk fogadva, mert ezek a gyerekek is szerethetőek, és szeretetre is vágnak.

Kutasi Bencze, II. osztály

A tanító néni elvitt a speciális iskolába, látogatóba, február 25-én. Misi bácsi is elkísért minket. Mi, másodikosok, nagyon örültünk ennek a hírnek.

Az épület bejáratánál sok szép rajzot és kézimunkát láttunk, amit az ottani gyerekek rajzoltak és ragasztottak. Ezeken a munkákon nem látszott, hogy sérült gyerekek készítették. Több osztályt is meglátogattunk. Nagyon szépen felszerelt tornatermet láttunk. Erre az iskolára szükség van, mivel a sérült gyerekeknek is tudni kell írni, olvasni.

Ez a nap érdekes volt számomra, mivel a tanító néni egy ismeretlen világba vezetett el minket.

Câmpan David Dorel, II. osztály

Közös tevékenység a speciális iskola tanulóival

Szerdán izgatottan vártuk a 10 órát, hogy indulhassunk. Rövid készülődés után elindultunk a speciális iskola felé. Megérkezéskor cukorkával vártak minket, miközben kiállított kézimunkákat néztünk meg. Ezt követően megnéztük az osztálytermet. Az utolsó teremben előadással vártak minket. Az előadás a kecskemamáról és a három kisgidóról szólt.

Azt követően visszatértünk az iskolánkba. Elmeséltük élményeinket. Nekem nagyon tetszett.

Nagy Nicolett, II. osztály

2015 február 15-én, úgy mint máskor, elmentünk iskolába. Ott megszokottan írtuk a leckét, tanultunk, egészen 10 óráig. A tanító néni akkor közölte velünk, hogy el fogunk menni látogatóba a kisegítő iskolához. Nagyon örültünk. Sokat gyalogoltunk amíg odaértünk. Ott szeretettel fogadtak minket. Cukorkát kaptunk, megnéztünk egy előadást, amely a kecskemamáról, a gidókról és a farkasról szólt.

Ebben az iskolában sokkal könnyebbet tanulnak, mint mi, és az ottani gyerekeknek sokkal több segítségre van szükségük. Észrevettem, hogy ott nagyobb osztályokban tanulják azt, amit mi elsőben és másodikban tanultunk. Az iskola épülete nagyon szép és rendezett, talán még szebb is mint a mi iskolánké.

Nagyon jól éreztem magam ezen az iskolalátogatáson, és ezáltal könnyebben meg tudom érteni, és el tudom fogadni a sérült gyerekeket, s ha kell segítek is nekik.

Budai Márk, II. osztály

EMLÉKEZEM...

I. osztályos koromban felfigyeltem az iskola számos szépségére, érdekességeire. Már akkor nagyon megszerettem ezt az iskolát, mert olyan, mint egy nagy család amelybe mind beletartozunk. Mióta az udvart felújították sokkal szívesebben megyek ki az udvarra egy kis futkározásra és szellőzésre, mint azelőtt. Nagyon más így, hogy egy kisebb játszótér is építettek, amelyen a kisebbek is tudnak játszani a szünetekben.

Mivel a mi osztályunk szereti nagyon a tornaórákat, kimondottan annak is örülünk, hogy kint, az udvartól feljebb található egy nagyobb szuper tornapálya. Lent az udvaron található egy B épület, amelyben egy tornaterem van. Mindkét hely a tornatanár és az iskola jóvoltából, fel van szerelve focilabdákkal, kézilabdákkal, ugrálókötelekkel, matracokkal, amelyeket mind szívesen használunk.

Szeretem a mi osztálytermünket, mert hangulatos, saját munkákkal van kidíszítve, és ez a legjobb osztály. Azt is nagyon szeretjük, hogy egy orvosi rendelőnk van az udvaron, ahol szívesen fogadják azokat, akik valamilyen panasszal bemennek oda.

Nagyon szeretjük, mikor a tanárok segítenek nekünk és figyelnek ránk, válaszolnak a feltett kérdéseinkre, és azt is, ha bármilyen problémával hozzájuk fordulhatunk. Nagyon jó, hogy jó tanításban részesülünk nagyon jó körülmények között.

Ez a kedves iskola és ezek a tanárok meg az osztálytársaim nagyon fognak hiányozni, ha el kell mennem innen.

Hiriczko-Birtalan Bernadett-Judit , VI. osztály

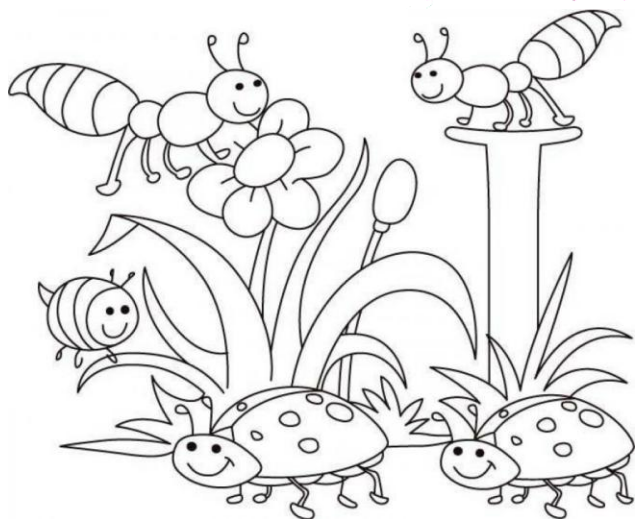
A tavasz

A tavasz a tél után következő hónap. Három hónapból áll: március, április, május.

Tavasszal újjászületik a természet. A hőmérséklet emelkedik, felenged a föld fagyja. Az éjszakák rövidebbek, a nappalok hosszabbak lesznek. Visszatérnek a vándormadarak. A táj madárcsicsegéstől hangos.

A madarak éneke, a virágok illata csodálatossá teszi a napjaimat. Ezért szeretem a tavaszt.

Egri Kriszta, II. osztály

Üzenet ANYÁK NAPJÁRA

Amikor bajom van, mindig
Anyához szaladok,
Amikor fáj valamim, mindig
Anyához rohanok.
Fogadjatok hát szót Anyukátoknak,
Ha nem is évközben, legalább Anyák Napján.
Készítsetek Anyukátoknak
Olyan ajándékot, amit ti
a saját kezetekkel alkottatok!
Higgyétek el, ez fog a legjobban
Tetszeni az Anyukátoknak!

Orosz Alexandra, II. osztály

Zsuzska és a mag

Elültette kiskertjébe, s kikelt a mag nyár elejére
Kikelt, s megnőtt, jó nagy kóró, tetejére sárga forgó.
Zsuzska örült nagyon neki, örülj te is Veréb Vili!

Nagy Nicolett, II. osztály

Tavaszi – II. osztály

Pipacsok – II. osztály

Katicák-a kedvenceink – II. osztály

DIÁKSZÁJJAL

Búcsúznak a nyolcadikosok

Ez a négy év számomra remek napokat, új barátságokat, jó kis kalandokat, sok tudást és szép emlékeket hozott. *(Lőrincz Anita, VIII.A osztályos diák)*

Ez a négy év számomra nagyon sokat jelentett, sokat tanultam és ezt minden tanárnak köszönöm. Nagyon kellemes volt ide járni! *(Bacsadi Izabella VIII.B osztályos diák)*

Aki/ami a legjobban hiányozni fog: a kedves tanárok, az udvaron lévő viragok és maga az érzés, hogy abba az iskolába jártam, ahol egykor még az apácák idején dédmamám is

Hiányozni fognak az osztálytársaim, akikkel ebben az utolsó évben elég jól összebarátkoztunk. *(Péter Krisztina, VIII. A osztályos diák)*

Az iskola, mint intézmény, számomra: második otthon, alkalmat a tanuláshoz és biztonságot jelent. *(Bóti Edina, VIII.A osztályos diák)*

Az iskola, mint intézmény, számomra: esélyt a jobb életre, tudástáram bővítését és új barátok szerzését jelenti. *(Janus Attila-Szilárd, VIII. B osztályos diák)*

A legemlékezetesebb csínytevéseink például, amikor fizika órán viccelődtünk vagy, amikor kihúztuk egymás alól a széket és amikor becsípőspaprikáztuk az osztálytársunkat. *(Tőtős Kriszta Edina, VIII. A osztályos diák)*

A legemlékezetesebb csínytevéseink egyike közé említhető az, amikor egyik szünetben az osztálytársamat felmérgettem és ő mérgében hozzám vágott egy tejet. Én lehajoltam és a tej nem engem, hanem a falat és a táblát találta el. *(Mák Orsolya-Júlia, VIII. B osztályos diák)*

A legemlékezetesebb csínytevéseink egyike: amikor a székre krétaport tettünk és az osztályfőnök beleült. *(Bacsadi Izabella, VIII.B osztályos diák)*

Az a tanár, akit a legjobban megkedveltem az osztályfőnököm, a magyartanár, mert mindig megértő volt. *(Bóti Natália, VIII.A osztályos diák)*

A legvidámabb napom ebben az iskolában szinte mindegyik, de talán az utolsó, azaz a ballagási napunk lesz az. *(Bóti Natália, VIII.A osztályos diák)*

A legvidámabb napom ebben az iskolában, amikor megismertem az osztálytársam jó oldalát. *(Tőtös Kriszta Edina, VIII.A osztályos diák)*

Jótanács a diáktársaimnak: tanuljatok, még akkor is, ha nehéz, mert ez a legfontosabb az életben. *(Lőrincz Anita, VIII.A osztályos diák)*

A legvidámabb napom ebben az iskolában az volt, amikor VII. osztályban az akkori biológia tanárnővel parasztnapot tartottunk. *(Mák Orsolya-Júlia, VIII.B osztályos tanuló)*

Jótanács a diáktársaimnak: Sok tanácsom lenne, de a legfontosabbak: Tanuljatok minden órára! Egymással jól bánjatok! Jól használjátok ki ezeket az éveket!. *(Józsa Kelly, VIII. B osztályos diák)*

Jótanács a diáktársaimnak: Tanuljatok, hogy legyen belőletek valaki és legyetek boldogok, mert a mosolygás fiatalít. *(Mák Orsolya-Júlia, VIII.B osztályos diák)*

Jótanács a diáktársaimnak: pozitívan közelítsd meg az életet, tiszteld a tanárokat és szeresd a barátaidat! *(Janus Attila-Szilárd, VIII.B osztályos diák)*

A legemlékezetesebb csínytevéseink egyike: amikor egyik osztálytársunk szemét és arcát bekentük csípős paprikával és ő kifutott az osztályból. *(Lőrincz Anita, VIII.A osztályos diák)*

Erdei Orsolya tanárnő

BÚCSÚ A TANÍTÓ NÉNITŐL

Lassan eljött a búcsú pillanata. Pár hét múlva itt az évfűzű. Hármas, mindig hangos, de sosem unalmas tanév telt el Rita tanító nénivel. Hogy őszinte legyek, sokszor utasított rendre minket a tanító néni, de megérttem, mert nem voltunk áldott jó gyerekek.

A tanító néninek nagyon szépen köszönök mindent, s legjobban azt, hogy felkészített minket a versenyekre. Emlékszem, III. osztályban kihirdetett egy versenyt. A regemondó versenyt. Már nem emlékszem, hogy, de elhatároztam, hogy elmegyek, megpróbálom. ...El is mentem a versenyre. ... Nem sikerült túl jó helyezést elérni. A tanító néni nem haragudott ránk (Szilvire, Stefire és rám). Mert megígérte, hogy: mert megpróbáltuk, elvisz minket pizzázni. Akkor igazából meg tudtam ismerni a tanító nénit. Az iskolán kívül nagyon kedves.

Remélem, hogy amikor V. osztályos leszek, még néha meglátogathatom őt és az osztályt.

Ianica Andrea, IV. osztály

Tisztelt tanító néni !

Eljött az a pillanat, amikor búcsúzni kell. Fájó szívvel, lassan hagyjuk itt ezt a kicsi osztályt, s már nem térünk vissza. De megígérem, hogy néha visszatérünk az osztályba, hogy meglátogassuk.

Sok jó pillanatot éltünk át ebben a 2-3 év alatt Önnel. Most, hogy megemlékeztem a jó dolgokról, visszaemlékszek ezernyire. Például, mikor elmentünk Nagyfaluba, ahol ettünk sültkrumplit, vagy mikor elmentünk a manikűröshöz. Aztán meg ott van az a játék, hogy „Járom az új váromat”, az a játék szerintem mindenkinek tetszett. De még voltunk: a Medve-barlangban és Váradon is. Egyszer pedig volt az is, hogy mi taníthattunk egy órát, én pedig a románt választottam.

Köszönöm a tanító néninek, hogy felsegített minket a szomorú időkben és együtt örült velünk a gyönyörű élményekben. Köszönjük, hogy fel tetszett készíteni minket a fontos versenyekre, aminek eredménye is lett. Ebben az évben majdnem minden versenyre jelentkeztem, és önnek köszönhetően szinte mindenhol értem el eredményeket. De legjobban azt köszönöm, hogy az olvasó versenyen szurkolt nekem.

Bocsánatot kérek-kérünk a sok csínytevésért, amit okoztunk és ha megbántottuk őnt. Talán már meg is bántuk ezeket a csínytevéseket. Például mikor beszélgettünk sokat órán.

Nem volt könnyű megírni ezt a búcsúlevelet, mert nem szeretnék búcsúzni és szerintem senki se szeretne, de el kellett jöjjön ez a pillanat is.

Búcsúzóul, köszönettel és nagyon sok szeretettel,

Tanítványa: *Bóti Vivien-Éva, IV. osztály*

Kőkedvencek

Úton útfélen, vagy egy-egy kirándulás alkalmával találkozhatok különböző méretű és formájú kavicsokkal, melyeket, ha figyelmesen megnézel, már láthatod is, mire emlékeztetnek téged, és már csak egy kis festék kell, vagy pár kiegészítő, hogy azzá is váljanak.

Olyan ez egy kicsit, mint a felhőnézés, amikor hanyatt fekszel a fűben, és a feletted elvonuló felhők formáját nézve láthatsz grimaszoló arcot, puputévét, bálnát, erdőt, magas hegyláncokat, rókát, nyuszt, medvét, de még sárkányt is. Azonban a felhőkkel ellentétben ezek a kedves kőbarátok mindig veled maradnak!

Hozzávalók:

- kavicsok
- akrilfesték
- ecsetek
- különböző kiegészítők: pomponok, gombok, rojtok...
- papírragasztó

Először is mosd meg a köveket szappanos, meleg vízben, és szárítsd meg. Majd fess ki olyan színnel, ami a legjobban illik a kőbarátodhoz. Ha úgy érzed, hiányzik még róla valami, akkor üljetek le anyával, nézzétek meg a varrós dobozában lévő kincseket, biztos találtok közöttük megfelelő gombot, pomponot, fonalakat, rojtokat kőbarátodnak. De a hobbyboltokban is beszerezhettek egy-két különleges kiegészítőt. Jó szórakozást!

http://www.csaladinet.hu/hirek/szabadido/hobbi_kreativitas/12671/kokedvencek - 2015-11-11

Viccek

Papp Richárd, I. osztály

Bálint Marcell, I. osztály

Bákai Alexandra, I. osztály

Darabont Antónia, I. osztály

Magyarórán a tanító néni Józsikát korholja:

- Józsika, a kutyádról írt fogalmazásod szó szerint ugyanaz, mint a testvéredé.
- Igen, tanító néni, mert a kutya is ugyanaz.

Pistike elkészít az iskolából reggel. A barátja megkérdezi tőle:

- Te, miért késtél el ma reggel?
- Erre Pistike:
 - Egy focimeccsről álmodtam, de hosszabbítás volt, és tovább kellett aludnom...

- Az én kisfiam rendkívüli gyerek, tele van eredeti ötletekkel, igaz tanár úr?
- Ó, igen, különösen, ami a helyesírást illeti.

- Pistike, addig nem állhatsz fel az asztaltól, amíg meg nem eszed a vacsorát! - mondja haragosan az anyuka.
- Jaj, de jó, akkor holnap nem mehetek iskolába!

Egy városi diák bosszantani akar egy székely atyafit:

- Bátyámuram! A maga fülei napról napra hosszabbak lesznek!
- Hát, bizony fiam, kettőnk közül ki is telnék egy számár.

- Hogy hívják a hallássérült macskát?
- Sücat.

Hogy kapta Benedek Elek a nevét? Anyukája reggel beszólt a kisfiának:

- Benn vagy még az ágyban?
- Benne, de kelek.

- Mi a legjobb ajándék?
- Az aorta.
- Miért?
- Mert az szívből jön.

Módi Balázs, I. osztály

Benyő Barbara, I. osztály

Tokai Réka, I. osztály

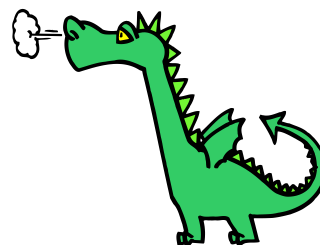

Lakatos Andrea, I. osztály

Ötleteiteket, rajzaitokat, cikkeiteket továbbra is várjuk!

Szép nyarat! Vidám vakációt!

Köszönetet mondunk:

*** az anyag előkészítésében segédkező kollégáknak:** Bacsadi Barna, Bara Jusstina, Boda Ibolya, Dénes Katalin, Erdei Orsolya, Józsa Nándor Levente, Nagy Edit, Nagy Eleonóra, Rácz Rita, Szilágyi Gábor, Szodorai Melinda, Vida Anna Margareta

Főszerkesztő: Márton Gabriella

Szerkesztő, tördelő: Márton Ágota